

MIC. 9172 (RAB. 2296)

ALNAKAWA, ISRAEL BEN
JOSEPH,

אלנאקאווה, ישראל בן יוסף

MENORAT HA-MAOR

מנורת המאור

[15TH-16TH CENT.]
ORIENTAL SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

שעשית וכל היסורין שהבאתי עליך שני לבי מעשין הבאתי עליך היסורין
 ר' יוסי בר יהודה אמר חביבין יסורין שנימו שלמקד עלמי שיסורין באין מ
 עליו שז' וידעת עם לבבך כי באשר יסורין ריונתן אומר
 כשם שהברית כרותה לארץ כך היא כרותה ליסורין שז' וידעת עם לבבך
 כי כאשר ונ' יבתי בתריה כיווי לפניך מביאך לאה וטובה ונ'
 שמעון אמר חביבין יסורין ששלש מתנות טובות צונו ישראל ואומות
 העולם מתאוין להם ולא ניתנו להם ביסורין וליהן תורה וארץ ישראל והעולם
 הבא תורה מכן שז' אשרי הגבר אשר ונסונו יה תורתך תלמודו ארץ
 ישראל מען שז' וידעת עם לבבך ונ' ופני בתריה כיווי לפניך מביאך לארץ
 טובה ונ' העולם הבא אמרת אינו היא דרך ישה שמביאה את
 האדם לחיי העולם הבא הני אמר זה יסורין שז' למעשה שז' לצדקה
 להטיבך בזהויותך ר' נחמיה אמר חביבין יסורין ששש
 שהקרובות מדין כך היסורין מדין בקרובות בתי ופמד ירו על ראש קרובנו
 ועשה לו לבקר עליו וביסורין והם ידעו את ענינם ונ' עמא עמא
 שהיסורין מדין יותר מן הקרובות מפני שהקרובות מן היסורין
 בנות והלמי שהיה חפץ במדבחו שז' ויוי חפץ רפחו וכל מי
 שלא עבדו עליו יסורין אין הדבר בשביל טובתו לא כדי להסיר לו בעולם הזה
 שבר מיעטו חסדים שעשה שז' ומשלב לשונאיו לפני מביא ונ' ומ
 ומתגמיל ומשלב לעינא והו טבוון דמינון עבדין קודמות בחייהו לאובריהו
 ונמתי שכלמי שכוח שקט ושמן כלמי ענין שמי משובתו ושלמי
 כתבפרו צונתנו שאין אדם עדין עשה טעם ולא יחטא מ
 אכלמי שיהו שז' יסורין בעולם הזה הרי כל ענינו וניחל העולם הבא
 מפני שהוא נפטר נקי מן העונות וברסי (ורסי) בפסיקה
 אמר ר' יוחנן אדם כנשל בעבירה והוא מתחייב
 נלי מיתה כדי שמים מת שורח אברה
 נשברה תלוחות נשל אצבעו מקדת הנפש ככל הנפש ככל הנפש
 כפי פרי ר' לעזר אומר כל זמן שאדם שרוי
 אין מ' גפר לו מעבודתו כלום וכל ימי היסורין
 מתרצה למקוב שז' כי את כל אשר יא יאהב
 יסורין מומד נדיחות בתוך תעבנו לה יושבנו
 ונפוח כל קטני ימי דמקום שז' שחטה עתה נעשות עמנו לעמוד
 לבי בשל יסורין שיהו מביא ונ' אומר דוד לפני ה' רבני

04244

ל
לדיעבד מורה חיים ל יודן והענין ל יודן אמר אל דה לפע הנה דה חיים
חיים מורה מפקש יפה לראיה של ידמותיו תסיק ימים ול עורה אמר
יפה ליסורק דבר דרך חיים ותפוחותמוסר

חלק אמר רבה בדבר חנה אמר ל יוחנן כשחלה
לעשר נכסו תלמידיו לבקרו אמר להם חמה עשה
התחילו הכ בוכים ולי עקוביא מרחק אמרו לי מפני מה אנו בוכים וזהה מרחק
אמר להם מפני מה אתם בוכים אמרו לי איפשר ספר תורה שרדי צעור ולא נ

נבכה אמר להם לפי אנה מרחק שכל זמן שאני רואה אתך שאין ינינו מחמיץ
ואין כשתה לוקה ואין שמנו מפאיש ואין רובשנו מדביש אמתה דם ושלר
קבלו עולמו עבשיו שאני רואה אותו בלצר אני שמח אמר לי עקוביא חסו דה

נלא יחפיה ויפח און יסורק בלתי עין ולא מיתה בם פון
חביבין יסורין להם סמנוני ואשמוע דברי עקוביא תלמידו שאמר חביבין
יסורין אמר לי יפח און לך אמר לך מקורא אע דורש בישתתס עשה זכה

מטשה בני לבי ויטשה נעמנו יי ופתי גם עה משה שלמה אשר
הענתקו אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד
למד תורה אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד
על יסורין אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד

הכיות אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד
שלמהנה אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד
שמהנה אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד

הכיות אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד
שלמהנה אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד
שלמהנה אמר לי חמר יורה ופיחוקיה לבל הפולם כולו למדו תורה ולבנו למד

לישכח

ה'ה אדר ויהי הקול יוצא ומחייב בכל העולם וישאל שגמנו
הקול כי יצא למס מן הדחס והיו ריען אהרום לקבל את
הקול ומצבין להמזרח וכן למערב ומן השמים ומן הארץ
שן מן השמים השמיים אתה לישך ופל האפס וגו' והיו ישר
אמרים זה לזה והחכמה מידן והחכמה ויהי מקום בינה ועבלה
מענין כל חי וגו' תהום אמר לה שמיים וגו' אמרו ומרות אמרו
באזנינו שמענו שמענו להים ירבע שיפה בזה והיו ישראל אמרו
מחייב ה'ה במן המזרח והיו מן המערב מן הצפון אומן הדרום
שן ויאמר יי מסיב מה וגו' יאמר ליה מתחיל יבא וקדוש מה
כארן פלה צפה שמים הודו ותבלת מלחה הארץ אמר י
שמול בר טחמב אמר ל יוטן למה הדבר דומה לבת מלכס שלא
היה אדם מכירה והיה למלך יהוב אחד והיה נכנס אצל המלך
בכל שעה והיתה בתו שלמלך עמדת כנכסו לבנו אמר לו המלך
רחה במה אמר מחבב אהובך שאין אדם מכיר את בני ועמדת
לפניך כך אמר ה'ה לישראל רחו פמה אתם חברין על שאין עם
בפטרין שלי מכיר את התורה ולבם נטפה ה'ה ועבלה מענין
כל חי וגו' אמר אהם לא נעלמת ה'ה פחד ולא רחוקה ה'ה
כי קדוש מלך הדבר אחד בבדך ובלבדך לגשותי אמר להם ה'ה
לישראל בנה אהם יהיו רברי תורה קדושים לבם יתאמז אהם אהם
קדושים של לבנו ישאל עם קדושים

וְרִסִינָה

הכל חסד
יחזק ה'ה
לשבעה קולות ומשבעה קולות חלק לשבעים לשונות כה עשמיט
כל האומות וכל אומה ואומה שומעת לשון עשותיהן וישארו
אמר ישל היו שאמעין את הקול ולא היו צווקין פייס את הקול
יוצא אמר ל וצומוהוד שרעם היה הקול יתא כיוון דו שנים
נעה הרב לחומת העולם שלא קול את התורה ואת הים לשון
סקבלו את התורה ה'ה פמיכל צעור אשר שמו הקול להם מדבר
מחך האם שמוהוד אמר אהם שפסקו ויהיה ויהלום בעול
שמעו הקול ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה

אמר

תורה לחברו כעל ילד שזכר על תלמודו אהרן ומשה וכו' וכן בני
אהרן ומשה היכן הוא על למדו לך אהרן ילד ומשה למד

בתוספתא בהוריות
המלמד תורה לחבירו
כלו ברמו והביאו לעולם

וּרְסִינָן

מנן יכל
היה ישר

הבא שזכרם תריסר יקר מכולל כפי תהיה וכל המלמד תורה לעם הישר
בלי ישרו שזכרם תריסר יקר מכולל יקר זו תורה שזכר יקרה היא מפנינו
וכל המלמד תורה לבית עשירי שלם בעולם חתן הלל אמר הו מתלמידיו

במבלת
עני
שטח

וּרְסִינָן

של אהרן חבון אהב שלם ככו
עשיר נדע בפגשו מייר
שפתי יו היא ביי תלמיד

עני שנהם

מן הרב והרב ויטה להשנותו מחיר

ויריד הרב לבחור

יזה קנה חיי עולם וזה קנה חיי שולם

אם והתלמידים אם הגנן הן רבאן במעשיהן שאין מלמדיו תורה לך
תלמיד חכם ונראה במעשיו או תפס אבל אם הוא חולך בדרך לא טובה
יחיד יתן למחטב ומעשיהן אותו על הדרך הישרה ובוחקן אורו
ראוי מן המעשיהן אותו לבת המורה ומלמדיו אותו דקניא כל הגשונה
לתלמיד שאינו חכם כן זרק אבן למקוליס שזכרנו אבן במ
במרנמה כן נתן לבסוף כבוד ואין כבוד לא תורה שזכרנו הכמים
יחלו והן הרב שאינו חולך בדרך טובה או

מעט שחכם גדול הוא וכל מעשיו ישרים לך אין למידיו ממנו ענה
שיחזור למחטב שזכרנו כי שבת בהן יבארו תפס ותורה יבקשו מן
מכירתו כי מלמדיו יבארו תפס אם תורה הרב למלמד וי יבארו
יבקשו תורה מפיהו ואם לאו יבקשו תורה מפיהו

כִּי עַד מַלְמָדוֹ

איש

והתלמידים

הרב

ביאוש

לפניו מן כפן כדי שיהיו בונן דין את הרב ושומעין את דבריו
שזכרנו והיו פתח דוחותא מורה וכל ישר הרב על הבסא
ותלמידיו יושבעו חזק ליהון חשבין בכל חזקו חזקו
הכפיות וכל מעשה תלמידיו אם לאו הכפיו לאו יבסו וכל
לך חזק ושונה חזק אי סודת מעשיהם שיחיד לעולם

